

A tagság számában is történtek változások. EKE tagságra jelentkezett a Nyíregyházi Evangélikus Kossuth Lajos Gimnázium Könyvtára és a Jezsuita Könyvtárak, és sajnálatos módon anyagi okokból EKE tagságának megszüntetését kérte a Budai Ciszterci Szent Imre Gimnázium Könyvtára.

A következő év is sok feladatot tartogat számunkra. A könyvtárak társadalmi és jogszabályi környezete erős változásban van. A minisztériumban folyik a 1997. évi CXI. törvény átdolgozása, aminek keretében valószínűleg elsősorban a megyei könyvtárak megváltozott helyzete miatti változtatásokat fogják bevezetni, de fontos, hogy kövessük a törvénymódosítás menetét, ha lehet, próbáljuk meg az egyházi könyvtárak érdekeit képviselni. Ezzel kapcsolatban szükséges egyeztetnünk a többi szakmai szervezet vezetésével. Hasonló módon a figyelem középpontjába került az e-könyvek kölcsönzési jogának kérdése. Itt a jelenlegi állapotok a könyvtáraknak kedveznek, akik próbálnak ebben a jogban monopóliumot szerezni a könyvtárak kárára. A könyvtári szervezetekkel együttműködve nekünk is meg kell szólalnunk a kérdésben. Remélhetőleg sikerül olyan törvényi szabályozást elérni, ami védeni fogja a könyvtárak jogait. Ugyanígy figyelünk kell a MANDA projekt alakulására, hiszen ezen az új intézményen keresztül születik meg a magyar kulturális örökség digitalizálási stratégiája. Amellett, hogy az egyházi kulturális örökség is a részét képezi a nemzeti kul-

turális örökségnek, a MANDA vezetése külön is számol az egyházi gyűjtemények bevonásával. Fontos, hogy ebben a kérdésben egyeztessünk egymással és az egyházi társszervezetekkel együtt hallassuk a hangunkat.

Végezetül, de nem utolsósorban szeretném megköszönni az elmúlt évi munkáját mindazoknak, akik az EKE életét továbbvitték, segítették. Elsősorban titkárunknak, Orosz Annának köszönöm meg azt a rengeteg áldozatos munkát, ami nélkül az Egyesülés egyszerűen nem működne. Hihetetlenül szerteágazó munkát végez a levelezés, tagdíjak, a pályázatok, a könyvelés és sok-sok itt fel sem sorolható területen. Ugyanígy szeretném megköszönni Zsohovszky Mártának a Sapientia Hittudományi Főiskola Könyvtára vezetőjének az EKE-Hírlevelek összeállításában és sokszorosításában végzett munkáját. Az ő gondosságának köszönhető, hogy Hírleveink ilyen tartalmasak és szépek. Köszönöm Homor Ferencnek az EKE levelezőlista kezelésében végzett munkáját, Köntös Lászlónak és a vezetése alatt álló Dunántúli Református Egyházkerület Tudományos Gyűjteményei munkatársainak az Unitas továbbfejlesztésére fordított támogatás befogadása, lebonyolítása és elszámolása terén végzett munkáját, valamint az egész elnökség és tagság elmúlt évi tevékenységét.

Baranya Péter

*Egyházi Könyvtárak Egyesülése
elnök*

TITKÁRI BESZÁMOLÓ

„...ez igazi csapatmunka. Olyan, amelyik úgy működik, hogy annyit kapunk belőle, amennyit beleteszünk. So-

kat tettünk bele, sokat adtunk egymásnak, és sokat kaptunk egymástól – és azt tapasztaltuk, hogy közben jön az áldás.”

Tisztelt Kollégák,
Jelentésemet kezdhethém azokkal a megszokott tényadatokkal, amivel minden évben. Engedtessek meg, hogy most a statisztikától eltekintsek, különösen, hogy ezen a téren a szokásosan kívül gyakorlatilag semmi újat nem tudok mondani. Erre majd jövőre – leköszönésemkor – keríték újra sort.

De a szintén megszokott köszönetnyilvánításomat nem szeretném elhagyni.

Mindnyájunk örömeire jelenik meg negyedévente az EKE Hírlevél. Kézbe véve ezeket a lapokat tartalmában, kivitelében tartalmas anyagba kapunk betekintést. A cikket, tudósítást adók számára is köszönjük, de különösen szeretnék köszönetet mondani a Sapientia Könyvtára munkatársainak, különösen – távollétében is – Zsohovszky Mártának.

Szintén hálával tartozom munkatársaimnak a Ráday Könyvtárban, akik elfogadták és tudomásul vették, hogy vannak időszakok, amikor a munkaidőm nagyobb hányadát az EKÉ-vel való foglalatosság teszi ki.

És nem utolsósorban köszönetemet szeretném kifejezni a pápai, azaz a Dunántúli Református Tudományos Gyűjtemények Könyvtárának, név szerint Köntös Lászlónak és Gerencsérné Szilvinek. 2011-ben a Márai Program I. feléből történt kimaradásunk kompenzációjaként a KIM-től kaptunk 1M Ft-ot, amit az elnökség döntése alapján az Unitas továbbfejlesztésére fordítottunk. Mint szervezet sem az elnyert támogatás szerződését nem írhatta alá az EKE, sem annak lebonyolítója nem lehettünk, hanem önálló jogi személyként nyilvántartott intézmény lehetett csak az ügyben eljáró. Adott lett volna, hogy az EKE kamarását és titkárát adó Ráday

Gyűjtemény fogadja be ezt a projektet, de ezt magánéleti okokból nem tudtam vállalni. A pápaiak azonnal készséggel álltak az EKE rendelkezésére. Ez akkor nekem végtelenül megnyugtató volt, az EKE pedig kiváló munkát kapott.

Pályázatainkról a kamarási beszámoló alkalmával teszek említést.

Amikor készültem ennek a pár gondolatnak a megírására, egy alapgondolat fogalmazódott meg bennem: **az EKE annyi és az, amennyit ki-ki maga beletesz, és amennyit és amit ebből el tud fogadni.**

Beírtam a „keresőbe” ezt a kifejezést: „amennyit mi beleteszünk”. Talán nem csodálkoznak a kollégák, ha azt mondom, hogy minimum 95%-ban receptek jöttek ki. De találtam egy gyülekezeti beszámolót, ahol egy újonnan induló közösségi programról szóló tudósítást olvashattam. Részlet ebből a híradásból: Egyik résztvevő a legelső alkalom végén így köszönt el: „...minden percét élveztem, nagyon sokat kaptam. Dicsőség ezért Istennek, és köszönet minden szervezőnek és résztvevőnek. Mert ez igazi csapatmunka. *Olyan, amelyik úgy működik, hogy annyit kapunk belőle, amennyit beleteszünk. Sokat tettünk bele, sokat adtunk egymásnak, és azt tapasztaltuk, hogy közben jön az áldás.*”

Én is így érzem.

Amikért és akiknek jelentésem elején köszönetemet fejeztem ki, értünk, nekünk dolgoztak.

De ide kell sorolnunk Homor Ferenc kollégánk levelezőlistáját, aminek frissítése és kezelése nélkül sem fontos körleveleinket nem tudnánk – legfeljebb csak postai úton – eljuttatni a könyvtárakba, sem egymást nem tudnánk tájékoztatni

fontos eseményeinkről, vagy egy-egy SOS könyvkeresésre nem lenne módunk.

Gyakorta kapok megkereséseket akár telefonon, akár email-ben, ahol egy-egy jogszabály változására, vagy pályázati lehetőségre hívják fel figyelmünket a kollégák. Ezt is köszönjük, hisz ez is az együtt gondolkodást, közös munkálkodást tükrözi.

Talán első helyen kellett volna említenem az Unitas közös katalógust, aminek nem csak egyik megálmodója, de azóta is motorja az egyesület jelenlegi elnöke. Hogy ez a közös katalógus milyen presztízst jelent közösségileg is és könyvtárainknak egyen-egyenként, talán nem is kell mondani.

De tudnunk kell, hogy ahogy sokszor a titkár munkája is kézzel foghatatlan, úgy a 10 tagú elnökség munkája is gyakran láthatatlan. Hiszen az EKE könyvtárai és munkatársai gyakorta találkoznak olyan rendelkezésekkel, törvényjavaslatokkal, amik egyházi könyvtáraink jelenét és jövőjét egyaránt érintik. Ezek a rendeletek többnyire átmennek az elnökség kezén. Bár láthatatlan feladatot végeznek, de annál komolyabb és súlyosabb kérdésekben tesznek javaslatot, foglalnak állást.

Miért hangsúlyozom mindezt?

Azért, mert még mindig – de gondolom, hogy amíg világ a világ, ez így is lesz –

vannak olyan észrevételek, hogy ezt lehetett volna tenni, azt lehetett volna megélni, egyszóval, elégedetlenségüknek adnak hangot. Erre két válaszom van: az egyik, hogy **tedd meg te magad, ajánlkozz a segítségre, s akkor** – ha van realitása, – **megvalósulhat**. A másik válaszom, hogy valóban lehetett volna még sok mindent csinálni akár az elmúlt évben is, de mindenki a saját munkája mellett, és sokszor a szabadidejét is beleáldozva végzi azt a szolgálatot, amit az EKE-ben betöltött szerepe és lelkiisége megkíván.

S végül, hogy miért tetszett még ez a gyülekezeti beszámoló? Ahogy írta is a hírmondó: „...mert ez igazi csapatmunka. Olyan, amelyik úgy működik, hogy annyit kapunk belőle, amennyit beleteszünk. Sokat tettünk bele, sokat adtunk egymásnak, és sokat kaptunk egymástól – és azt tapasztaltuk, hogy közben jön az áldás”.

Kívánom, hogy az EKE működése a jövőben is jelentse ezt a közösséget mindnyájunk számára, amibe mi magunk is tehetünk – akár szakmait, akár magunkat – hogy aztán hatványozódva sokkal többet kaphassunk vissza.

Köszönöm, hogy meghallgattak.

Orosz Anna

*Egyházi Könyvtárak Egyesülete
titkár*

KAMARÁSI BESZÁMOLÓ

 Kiadásunk két nagy tételét az éves közgyűlés és a közös katalógus üzemeltetése tette ki. Egyéb költségeink a működéssel kapcsolatosak.

Bevételeinket a tagdíjak, konferenciadíjak és támogatások adták. Két pályázaton nyertünk. Az NCA-tól működésre 100 ezer forintot kaptunk, valamint az NKA

jelentős támogatásban részesítette pécsi közgyűlésünket. Ugyancsak pénzbeli adományokkal járult hozzá tavalyi konferenciánkhoz a Béres-Muszka házaspár, a Monguz Kft és az e-Corvina Kft. Ezúton ismételten köszönjük támogatásukat. Jelenlegi ismereteink szerint ez évre is ha-